

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptesprezecea după Rusalii

**30 ianuarie: Sfinții Trei Ierarhi:
Vasile cel Mare, Grigorie
Teologul și Ioan Gură de Aur**



Sfinții Trei Ierarhi

Evangelhia Duminicii *Ev. Matei 15, 21-28, a Cananeencei*

În vremea aceea s-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată că o femeie hananeiancă, din acele ținuturi, ieșind în calea Lui, striga către Dânsul și zicea: miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David, fiica mea este rău chinuită de un diavol. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt. Dar, apropiindu-se, ucenicii Săi îl rugau, zicând: da-i drumul, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, le-a zis: nu sunt trimis decât numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Dar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă! El însă, răspunzând, i-a zis: nu este bine să iei pâinea fiilor și să o arunci câinilor. Dar ea a zis Lui: adevărat, Doamne, însă și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzându-i, Iisus i-a zis: o, femeie, mare este credința ta; fie ție cum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

**2 februarie:
Întâmpinarea Domnului**



Icoană realizată de Viorica Alexandrina Brăteanu

Întâmpinarea Domnului - reflexii actuale

Întâmpinarea Domnului, praznic împărațesc, comemorează un eveniment important din viața Domnului nostru Iisus Hristos. După rânduiala Legii Vechi, „toată partea bărbătească ce deschide pântecul, Sfânt lui Dumnezeu este”, iar la 40 de zile pruncul care se naștea ca întâi născut, trebuia adus și închinat la templu pentru ca, în felul acesta, părinții să fie încredințați că pruncul care li s-a născut era darul lui Dumnezeu.

De aceea închinarea la templu, după rânduiala Legii Vechi, presupunea ca acel copil să fie „răscumpărat” (Ieșire 13,13), adică părinții să ofere ceva ca jertfă înaintea lui Dumnezeu, în semn de recunoștință pentru darul care l-au primit. Era o rânduiala care se respecta în vechiul popor Israel și ea s-a perpetuat și în rânduielile noastre creștine, unde, până astăzi, la 40 de zile după nașterea pruncului și după botezul său, pruncul este adus în Biserică și este închinat înaintea Domnului, în cadrul unei rânduieli speciale.

(continuare în pagina a doua)

Întâmpinarea Domnului - reflexii actuale

(urmare din pagina întâi)

În rânduiala ortodoxă, aducerea la Biserică însemnă pentru orice prunc începutul vieții religioase personale. La botez, pruncul este asistat fiind prea mic pentru a putea să își asume primirea botezului de unul singur. Din acest motiv, Biserica a rânduit pe nași, care nu doar îl asistă pe prunc, ci își asumă calitatea de părinți spiritual, își iau angajamentul în fața lui Dumnezeu prin acea lumânare pe care o țin în mână, că pruncul va fi un bun creștin și un bun următor al lui Hristos. Aducerea la Biserică a pruncului de către părinți și închinarea lui mai face trimitere către un aspect foarte important, faptul că pruncul trebuie nu doar să își asume credința creștină ci trebuie să crească în credința creștină. Nu doar o creștere fizică, ci o creștere în frica de Dumnezeu, în cunoașterea învățăturilor sfinte și în trăire autentică adevărată a credinței.

Mântuitorul Iisus Hristos a fost adus la templul din Ierusalim la 40 de zile după ce s-a născut, când încă Sf. Fecioară Maria, însoțită de Iosif se aflau în Betleem, unde veniseră pentru acel recensământ al populației (Luca 2,1-3). Acea aducere la templu de către părinți în cazul Mântuitorului Iisus Hristos a fost însoțită de un moment cu totul neobișnuit. În momentul în care au intrat în Biserică, s-a apropiat de ei un bătrân, cu numele de Simeon, care, văzând pruncul, a strigat "Acum liberează-mă pe mine robul tău Stăpâne, că ochii mei au văzut mântuirea pe care o pregătești poporului tău Israel și lumina spre luminarea neamurilor." Acest bătrân Simeon, primise veste de la Duhul Sfânt că nu va muri până nu va vedea mântuirea lui Israel.

Este ușor de înțeles faptul că, stând toată copilăria la templul din Ierusalim așa cum ne mărturisește Sfânta tradiție, fecioara Maria era cunoscută de toată lumea pentru curățenia ei, pentru puritatea și credința ei. E de înțeles că logica omenească a lui Simeon, omul templului, l-a fulgerat cu această concluzie: Cel ce s-a născut din fecioara Maria era de la Dumnezeu, dar va fi un „semn care va stârni împotriviri” în popor. Mulți se vor ridica împotriva lui. Și acele contestări vor fi atât de puternice, încât până și „prin tău va trece sabia” - îi prevestește dreptul Simeon Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, referindu-se la nemărginita durere de mamă pe care o va simți Sfânta Fecioară Maria când își va privi Fiul răstignit pe Cruce.

Sărbătoarea de astăzi ne înalță mintea spre a cugeta la cele ce s-au petrecut cu pruncul Iisus când s-au împlinit cele 40 de zile de la nașterea Sa. Cum El, care era Fiul lui Dumnezeu, S-a făcut și împlinitor al Legii.

Aducerea la templu la vechii evrei avea și un caracter instructiv. Pentru că pruncul adus la templu, trebuia apoi crescut cu totul diferit de ceilalți. Se considera că cel dintâi născut e un om care aparține lui Dumnezeu. Era considerat un fel de preot al familiei (Ieșire 22,29), care avea drepturi asupra celorlalți frați ai săi (Facere 27,29), parte dublă din moștenirea familiei (Deut. 21,17). Toate aceste privilegii juridice,

aveau menirea de a-l responsabiliza mai mult față de ceilalți. Întâi-născutul, ca moștenitor direct al autorității tatălui, trebuia să se îngrijească pentru creșterea și formarea sănătoasă a celorlalți în familie. Exemplul rău putea atrage pierderea dreptului de întâi născut (Facere 49,3-4). De aceea, uneori, întâiul-născut putea fi încredințat templului, unde se forma duhovnicește în credință spre a-și ajuta familia prin rugăciune.

Acolo unde se epuizează toată resursele materiale, mai rămâne doar rugăciunea. Altfel spus, sărăcia rugăciunii aduce sărăcie sufletească, care de multe ori aduce și sărăcie materială. Acest lucru îl învățau la templul din Ierusalim copiii care erau încredințați Domnului.

Răscumpărarea copiilor, însă, nu stingea responsabilitatea pe care o aveau părinții spre a-și educa cu frică de Dumnezeu copilul. Acea răscumpărare era privită ca un fel de garanție pe care părinții o ofereau înaintea lui Dumnezeu, că ceea ce învăța copilul la templu îl vor învăța ei acasă. Își vor asuma ei creșterea.

Biserica a păstrat până astăzi aceste rânduieli de creștere în frica de Dumnezeu a copiilor. Iată, după 50 de ani de ateism s-a văzut că tinerii poporului nostru nu au uitat să se însemneze cu Sfânta cruce și să rostească *Tatăl nostru*. Asta s-a datorat în primul rând mamei și bunicilor care și-au asumat formarea sufletească a copiilor. E o șansă și o răspundere în a crește copiii și a le oferi un orizont religios care să le asigure o stare de echilibru sănătoasă.

Ne-au tulburat demersurile unor oameni străini de spiritul românesc îndreptate împotriva orei de religie. Consider însă că ar trebui privite ca semnale de atenționare, căci părinții au cam lăsat pe seama școlii educația religioasă a copiilor lor, uitând cât de important a răsădi în sufletul de copil, în ambientul familiei, valorile spiritual morale ale identității noastre. Și părinții și școala își au o contribuție specifică în formarea și educarea spirituală a copilului. Părinții cultivă partea tradițională, practică, în planul social și moral al manifestării copilului. Școala oferă informațiile și reperetele teoretice care trebuie să stea la baza unei trăiri religioase autentice. Educația religioasă din familie și cea de la ora de Religie interferează, se sprijină reciproc. Tânărul cu o cultură sănătoasă dobândită în școală și așezată pe o formare sănătoasă deprinsă din familie, capătă echilibru sufletească, are un caracter frumos, are voință puternică și e atent față de semeni. Pe scurt, e „omul cu frică de Dumnezeu” raportat la planurile superioare ale existenței noastre cotidiene.

Iată de ce trebuie să luptăm pentru apărarea orei de Religie, acest bun pe care l-am dobândit la Revoluție, căci așa apărăm educația sănătoasă, dar și sănătatea mintală și spirituală a copiilor noștri. Fără cultivarea virtuților și a vieții religioase pe care neamul nostru românesc și ortodox a pus-o în practică de-a lungul secolelor, e foarte greu să putem păstra aura de sfințenie a acestei țări pe care dorim să rămână în continuare o grădină a Maicii Domnului.

Pr. Mihai Mărgineanu

Câteva cugetări despre prietenie

Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, pe 30 ianuarie a fost instituită pentru a pune capăt dezbinărilor generate de cinstirea zilei fiecăruia dintre ei în veacul al XI-lea. Sfinții s-au arătat împreună și au cerut să fie sărbătoriți împreună, arătând prin aceasta importanța comuniunii în credință și rugăciune a celor care cinstesc pe Dumnezeu și sfinții.

Întrucât frumoasa prietenie dintre Sf. Vasile cel Mare și Sf. Grigorie Teologul poate inspira și astăzi pe cei care caută bucuria comuniunii, redăm în cele ce urmează câteva citate celebre și cuvinte înțelepte despre prietenie:

Graiul dulce înmulțește pe prieteni și limba cea binegrăitoare îndatorează, deseori, la răspunsuri binevoitoare.
Iisus Sirah 6,5

Nu părăsi un prieten vechi, căci cel nou nu este asemenea lui. Prieten nou, vin nou; lasă-l să se învechească și-l bea cu plăcere.
Iisus Sirah 9,10

Nu vă lăsați înșelați. Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.
Sf. Apostol Pavel - I Corinteni 15,33

„Prietenia nu poate fi dusă mai departe dacă nu suntem în stare să trecem peste mici greșeli.”
Jean de la Bruyere

„A merge cu un prieten prin întuneric este mult mai bine decât a merge singur prin lumină.”
Helen Keller

„Ce-ți poți dori mai mult decât să ai pe cineva cu care să poți vorbi ca și cu tine însuși?”
Cicero

„Zâmbește și vei avea prieteni. Încrunță-te și vei avea riduri.”
George Eliot

„Adevărata prietenie rezistă timpului, distanței și tăcerii.”
Isabel Allende

„Ce este, în fond, prietenia, dacă nu acel minunat privilegiu al sufletului în care adevărul se poate odihni?”
Dan Puric

„Ce se poate asemăna cu dragostea? Nimic! Ea este rădăcina, izvorul și mama bunătăților, virtute care nu produce suferință, virtute plină de plăcere și aducând multă bucurie aceluia care o exercită”
Sfântul Ioan Gură de Aur

„Prietenul sincer este cu mult mai dorit decât chiar lumina. Și să nu te miri că zic aceasta, pentru

că mai bine ne-ar fi dacă s-ar stinge soarele, decât a fi lipsiți de prieteni adevărați; mai bine ne-ar fi de a trăi în întuneric decât de a fi fără prieteni. Și cum este aceasta, eu vă voi spune. Mulți văzând soarele, sunt în întuneric, pe când dacă sunt înconjurați de prieteni, nu ar suferi nici o scârbă. Eu vorbesc de prietenia cea duhovnicească și de prietenii duhovnicești, care nimic nu preferă înaintea prieteniei.”

Sf. Ioan Gură de Aur

„Prietenia este armonia în cuget, cât privește rele bune și drepte, alegerea aceluiași mod de viață, a aceluiași fel de gândire în ceea ce privește opțiunile [de viață] și faptele, unirea în cuget, în ceea ce privește împreună-viețuirea în respect, părtășia atât la bine, cât și la rău“

Sf. Nectarie de Eghina

„Prietenul credincios este o comoară însuflețită, o grădină împrejmuțată, un izvor pecetluit care se deschide din vreme în vreme pentru a te împărtăși de el; nu pot să-i numesc prieteni decât pe cei care sunt buni cu adevărat și care s-au împrietenit cu noi pe temeiul virtuții“

Sf. Grigorie Teologul

Prietenii mei nu sunt mulți, dar sunt nenumărați.
Nichita Stănescu

Nu rupe firul unei prietenii, căci, chiar dacă îl legi din nou, nodul rămâne.

Octavian Paler

Plăcerea adevărată este de a sta cu cineva la masă.

Antoine de Saint-Exupery

Nimeni nu poate trăi fără prieteni, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii.

Aristotel

Prietenia este egalitate armonioasă.

Pitagora

Frecventarea prietenilor să-ți fie ca o școală și convorbirea cu ei, învățătura. Fă-ți din prietenul tău un învățător și unește prin el foloasele instrucției cu plăcerea conversației.

Baltasar Gracian

Prietenia este închisoarea sufletului de bună voie în trup străin.

Dimitrie Cantemir

E mai rușinos să nu ai încredere într-un prieten decât să fii înșelat de el.

Arthur Schopenhauer

A consemnat Vasilica Onofrei

Publicație editată de

Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com
Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghie, Răzvan Chițac,
Valentin Burlacu, Pr. Mihai Mărgineanu (coordonator)

Grafică: Elena Gheorghiuță, Mădălina Brăteanu

Administratori site parohie:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

**Duminică, 29 ianuarie,*

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

- ora 17.00 - vă invităm la Slujba Vecerniei oficiată la Mănăstirea Trei Ierarhi din Iași

**Luni, 30 ianuarie, Sfinții Trei Ierarhi*

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

**Miercuri, 1 februarie,*

- ora 8.00 - Sfințirea apei cu prilejul sărbătorii Sfântului Trifon

- ora 17.00 - Slujba Vecerniei

**Joi, 2 februarie, Întâmpinarea Domnului*

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

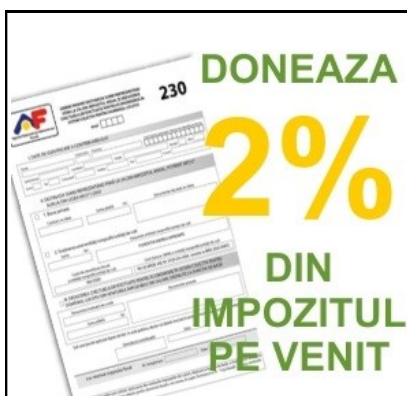
**Vineri, 3 februarie,*

- ora 17.00, Slujba Sfântului Maslu

**Sâmbătă, 28 ianuarie,*

- ora 7.00, Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii

- ora 17.00, Slujba Vecerniei



DONEAZA

2%

**DIN
IMPOZITUL
PE VENIT**

**Puteți direcționa
2% din impozitul
pe venitul dvs.
pentru lucrările și
activitățile pe care
le susține
PAROHIA TOMA
COZMA**

Datele noastre
necesare pentru

Completarea

Formularului 230 sunt:

• Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA

• CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095

• Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Istorieară cu tâlc

Copilul își privea bunicul scriind o scrisoare. La un moment dat, întreba:

– Scrii o poveste care ni s-a întâmplat nouă ? Sau poate e o poveste despre mine?

Bunicul se opri din scris, zâmbi și-i spuse nepotului:

– E adevărat, scriu despre tine. Dar mai important decât cuvintele este creionul cu care scriu. Mi-ar plăcea să fii ca el, când vei fi mare.

Copilul privi creionul intrigat, fiindcă nu văzuse nimic special la acesta.

– Dar e la fel ca toate creioanele pe care le-am văzut în viața mea!

– Totul depinde de felul cum privești lucrurile. Există cinci calități la creion, pe care dacă reușești să le menții, vei fi totdeauna un om care trăiește în bună pace cu lumea.

Prima calitate: poți să faci lucruri mari, dar să nu uiți niciodată că există o Mână care ne conduce pașii. Pe această mână o numim Dumnezeu și El ne conduce totdeauna conform dorinței Lui.

A doua calitate: din când în când trebuie să mă opresc din scris și să folosesc ascuțitoarea. Asta înseamnă un pic de suferință pentru creion, dar până la urmă va fi mai ascuțit. Deci, să știi să suporti unele dureri, pentru că ele te vor face mai bun.

A treia calitate: creionul ne dă voie să folosim guma pentru a șterge ce era greșit. Trebuie să înțelegi că a corecta un lucru nu înseamnă neapărat ceva rău, ceea ce este neapărat e faptul că ne menținem pe drumul drept.

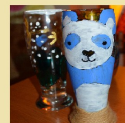
A patra calitate: la creion nu este important lemnul sau forma lui exterioară, ci mina de grafit din interior. Tot așa, îngrijește-te de ce se întâmplă înlăuntrul tău.

Și, în sfârșit, a cincea calitate a creionului: lasă totdeauna o urmă. Tot așa, să știi că ceea ce faci în viață va lăsa urme, astfel că trebuie să încerci să fii conștient de fiecare faptă a ta.



PALATUL COPIILOR IAȘI

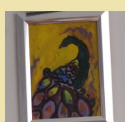
INVITĂ
ELEVII DE CLASELE II - VII
LA



**CERCUL
DE
ARTĂ**



DECORATIVĂ



Prof. Elena Gheorghiuță
Info: 0745097781

Locație: Bvd.Socola,
fostul liceu de chimie
Cursurile sunt gratuite

